

ศาลจังหวัดหล่มสัก

คดีหมายเลขดำที่ อ.๑๕๓๘/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๖๔๑/๒๕๖๑

ละเมิด

ป.พ.พ. มาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง, ๔๔๖ วรรคหนึ่ง, ๒๐๖, ๒๒๔ วรรคหนึ่ง

คดีนี้ ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาพิพากษาคดีส่วนอาญาไปก่อน แล้วพิจารณาพิพากษาคดีส่วนแพ่งในภายหลัง และศาลได้พิพากษาคดีในส่วนอาญาแล้ว

คดีส่วนแพ่งผู้ร้องทั้งสามยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับ ผู้ร้องที่ ๑ เป็นเงิน ๔,๓๐๐ บาท สำหรับผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน ๗,๕๗๐ บาท สำหรับผู้ร้องที่ ๓ เป็นเงิน ๓,๒๒๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันยื่นคำร้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสาม

จำเลยไม่ยื่นคำให้การคดีส่วนแพ่ง

ทางพิจารณาผู้ร้องทั้งสามนำสืบว่า วันเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยขับรถพุ่งชนผู้ร้องทั้งสาม เป็นเหตุให้ผู้ร้องทั้งสามได้รับบาดเจ็บ ตามสำเนาผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ พิเคราะห์พยานหลักฐานผู้ร้องทั้งสามและจำเลยแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามฟ้อง จึงเป็นการทำละเมิดต่อผู้ร้องทั้งสาม จำเลยต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้องทั้งสามทั้งในเวลาปัจจุบันและอนาคตอันเนื่องมาจากการกระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง และมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๖ วรรคหนึ่ง สำหรับค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรือจิตใจ รวมทั้งความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินที่ผู้ร้องทั้งสามเรียกมานั้น เห็นว่า ผู้ร้องทั้งสามนำสืบว่า ก่อนเกิดเหตุผู้ร้องทั้งสามประกอบอาชีพรับจ้างต้องใช้แรงงานแบกหาม มีรายได้เฉลี่ยวันละ ๓๐๐ บาท หลังเกิดเหตุผู้ร้องทั้งสามต้องพักรักษาตัวประมาณ ๓ ถึง ๕ วัน ทำให้ต้องขาดงานและขาดรายได้ สอดคล้องกับสำเนาผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ ส่วนจำเลยไม่ได้หักล้างพยานหลักฐานผู้ร้องทั้งสาม ให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงกำหนดค่าสินไหมทดแทนส่วนนี้ให้แก่ผู้ร้องทั้งสามคนละ ๓,๐๐๐ บาท สำหรับค่าซ่อมแซมรถจักรยานยนต์ซึ่งผู้ร้องที่ ๒ เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองนั้น เห็นว่า รถจักรยานยนต์ของผู้ร้องที่ ๒ ได้รับความเสียหายเป็นผลโดยตรงและสืบเนื่องมาจากการกระทำละเมิดของจำเลยประกอบกับผู้ร้องมีใบสั่งซ่อม รายการอะไหล่ที่เปลี่ยนมาแสดงตามสำเนาใบสั่งซ่อม เชื่อว่าผู้ร้องที่ ๒ ได้รับความเสียหายตามจำนวนดังกล่าวจริงทั้งจำเลยไม่ได้หักล้างพยานหลักฐานผู้ร้องที่ ๒ ในส่วนนี้ให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงกำหนดค่าสินไหมทดแทนส่วนนี้ให้ผู้ร้องที่ ๒ ตามขอเป็นเงิน ๔,๐๗๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนที่จำเลย

ต้องรับผิดชอบผู้ร้องที่ ๑ และที่ ๓ คนละ ๓,๐๐๐ บาท และผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน ๗,๐๗๐ บาท ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า “ในกรณีหนีอันเกิดแต่มูลละเมิดลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด” และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “หนี้เงินนั้นท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี...” ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสามจึงมีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่จำเลยละเมิดต่อผู้ร้องทั้งสามเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระหนี้เสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสาม

พิพากษาให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๓ คนละ ๓,๐๐๐ บาท ผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน ๗,๐๗๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสาม ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ปิยะณัฐ นามวงศ์ – ย่อ

วัลยา พุ่มประสาท – ตรวจ

สามารถอ่านย่อคำพิพากษาศาลชั้นต้นเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์

www.lskc.coj.go.th